115/2008

Københavns Byret

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. oktober 2010 i sag nr. BS 38A-2790/2009:

C

mod
Danske Bank
Holmens Kanal 2-12
1092 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 30. april 2009, vedrører, om en bank er erstatningsansvarlig for et tab ved en investering på 2.9 mio. kr. i en valutaindekseret obligation, som følge af mangelfuld rådgivning.

Sagsøger, C , har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Danske Bank, tilpligtes til sagsøger at betale kr. 252.557,25 med tillæg af sædvanlig procesrente heraf fra sagens anlæg til betaling sker.

Sagsøgtes påstand er frifindelse

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Kommuninvest i Sverige AB udbød i februar 2006 en valutaindekseret obligation. Udbuddet skete via Danske Bank. Af et af Danske Bank udarbejdet faktaark om obligationen fremgår:

"

Den nye obligation giver mulighed for at investere i en ligeligt vægtet valutakurv bestående af brasilianske real, tyrkiske lira og sydafrikanske rand.

Tegningskursen er 100 - franko kurtage, og tegningsperioden er den 20. februar - 3 marts 2006, begge dage inklusive. Tegningen kan lukkes før tid.

Hvis den underliggende valutakurv styrkes i værdi mod euro, vil obligationen blive indfriet med et kurstillæg.

Ved enhver styrkelse af valutakurven til og med 15%*, vil obligationen blive indfriet til kurs 100 + 15%*. Styrkes valutakurven mere end 15%*, indfris obligationen til kurs 100 + ændringen i valutakurven.

Svækkes den underliggende valutakurv, fratrækkes svækkelsen i indfrielseskursen. Indfrielseskursen kan dog ikke være under kurs 95.

***Barrieren og kurstillægget på 15% er foreløbige og bliver endeligt fastsat senest den 7. marts 2006.**

Hvad er en valutaindekseret obligation?
En valutaindekseret obligation er en obligation, hvor kursudviklingen er afhængig af udviklingen i markedsrenten samt den underliggende valutakurv - i dette tilfælde vekselkursen mellem brasilianske real, tyrkiske lira og sydafrikanske rand mod euro.

Afkast- og risikoforhold for den enkelte investor Obligationen har en rente på 0,25% p.a. Den indfris som udgangspunkt til kurs 100, men den endelige indfrielseskurs afhænger af udviklingen i den underliggende valutakurv.

Hvis valutakurven styrkes mod euro, indfris obligationen med et kurstillæg, og der er intet loft over indfrielseskursen. Ud over kursstigningen modtager du også renten.

Hvis valutakurven svækkes mod euro, betaler Kommuninvest mindst kurs 95, når obligationen udløber i 2007. Derudover modtager du også renten.

Vi betragter den valutaindekserede obligation som en investeringsmulighed med høj risiko. Derfor anbefaler vi, at den valutaindekserede obligation kun udgør en minimal del af dine samlede investeringer.

Hvem er Kommuninvest?
Kommuninvest i Sverige AB er ejet af Kommuninvest Ekonomisk Förening. Medlemmerne er svenske kommuner og landsting, og disse hæfter solidarisk for alle forpligtelser. ...

Børsnotering
Obligationen noteres på Københavns Fondsbørs, og Danske Bank tilstræber at opretholde handel i obligationen gennem hele løbetiden ..."

C , som ikke da var kunde hos Danske Bank, fik omkring midten af marts 2006 kontakt med Danske Banks Finanscenter Jylland Midt vedrørende den af Kommuninvest udbudte obligation.

Af en mail af 21. marts 2006 afsendt kl. 13.08 fra S Danske Bank til C fremgår følgende:

" Som aftalt med E fremsender jeg hermed materiale omkring valutakurven:
[Ikon for link til PDF-fil med tekst "Faktaark_Danske Bank.pdf"]
Købskurs: 100
Min. infrielseskurs: 95
Afkast på 20% hvis de 3 valutaer har haft en positiv udvikling efter et år. (De forløbelige 15% der er nævnt i materialet er nu endelig fastsat til 20%)

Du er velkommen til at kontakte mig på tlf. 45 12 63 40. Elles kontakter jeg dig senere i dag.

Med venlig hilsen
S
"

Ved nota af 22. marts 2006 afregnede Danske Bank klagerens køb af nominelt 2,9 mio. kr. af obligationen til kurs 99,75. Med tillæg af kurtage og rente udgjorde afregningsbeløbet 2.896.028,08 kr. Af notaen fremgår, at handlen blev gennemført den 21. marts 2006 kl. 11.50 med valørdato 31. marts 2006.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af C
og af vidnerne E , S og A

C har forklaret, at han har et lille enkeltmandsfirma, der handler med rapsoliefyr, og han har formået at tjene penge både firmamæssigt og privat. Han har ingen erfaring med investeringsforretninger. Han har været kunde i en bank, som senere blev til Sydbank, hele sit liv. Han har ikke benyttet andre pengeinstitutter end Sydbank og Danske Bank. Han har haft sine penge placeret i Sydbank med fast forrentet afkast. Sagsøger havde ret travlt i 2006, da han den 20. marts 2006 hos sin revisor en dag mødte R , der anbefalede ham, at investere i Kommuninvest. Han havde på det tidspunkt mødt R et par gange før. På sagsøgers forespørgsel oplyste hans revisor, at han ikke havde kendskab til denne type investering. R forklarede yderligere at der ikke var nogen risiko, og at det var en god forretning. R sagde, at han ville få Danske Bank til at ringe til sagsøger. Sagsøger, der havde ret travlt, sagde bare: "Ja, ja. Gør du bare det". Han talte ikke nærmere med R om, hvad R mente med, at der ikke var nogen risiko. Allerede dagen efter ringede E fra Danske Bank til sagsøger og præsenterede sig og oplyste, at han havde talt med R om C s interesse for Kommuninvest. Sagsøger spurgte, hvad investeringen drejede sig om, og hvad risikoen var, og han fik forståelsen af, at man ikke kunne tabe ret mange penge. E forklarede ham, at lige meget, hvor meget han investerede, så kunne han højst tabe 5 %, og så "ringede klokkerne" for sagsøger, for det kunne han lide. Så der var ikke spørgsmål om størrelsen af det beløb, han skulle smide i investeringen, men mere at han var sikret, at han ville beholde 95 %. E sagde, at man kunne tjene 10-15 %. Han spurgte ikke til sagsøgers erfaring og heller til sagsøgers risikovillighed. Sagsøger sagde, at han havde 3 mio. kr. De talte ikke om, at det eventuelt kunne være hensigtsmæssigt at foretage investeringen med pensionsmidler eller med firmamidler. Samtalen mundede ud i, at sagsøger sagde: "så gør vi det". Penge betød meget for ham. E sagde, at han lige ville få en

anden bankmand ved navn S på aftalen, så de fik formalia i orden. Samtalen med E fandt sted om formiddagen den 21. marts 2006. C fik indtryk af, at det skulle være her og nu. Det var noget med, at det kørte over en vis periode. Han overførte pengene den 22. marts 2006 fra Sydbank. Der var ikke tale om, at der først skulle være valørdag den 31. marts 2006. Hvis der havde været talt om det, ville sagsøger ikke have forstået betydningen af det. S skulle sørge for underskrifter og kontonumre m.v. Han havde fået forståelsen af, at S skulle "rede trådene ud og få det til at rulle". Der blev sendt en mail kl. 13.08 fra S om, at renten, der oprindelig var sat til 15 %, nu var steget til 20 %. Det var hele tiden Danske Bank, der viste interesse for ham og ringede ham op. Det var fint, at S ville sende noget materiale for at få redt nogle tråde ud. C var slet ikke bevidst om, at han skulle læse faktaarket igennem. Han kunne godt opfatte ordet faktaark som mailen. Senere blev han kontaktet af S. Han spurgte ikke ind til sagsøgers erfaringer med investeringer, men sagsøger spurgte ham ind til "det med de 5 %". For sagsøger lød det meget sikkert. Hverken S eller E fremhævede, at de betragtede investeringen som højrisiko. Tværtimod kunne sagsøger ikke opfatte investeringen som højrisiko på grund af, at man var sikret, at tabet højst kunne udgøre 5 %. De rådgav ham ikke om, at han ikke burde anvende hele sin formue til denne investering. Han fik tilsendt materiale af S, herunder dokumenter, hvor han skrev elektronisk under. Han blev chokeret, da han modtog papiret med oplysning om handelsdato og valørdato. Han kunne have tjent flere renter i Sydbank indtil den 31. marts 2006. Han opbyggede derfor en frustration. Han spurgte sin revisor om, hvad han skulle gøre, og revisoren opfordrede ham til at tage det roligt. Han regnede med, at han fik noget fint papir efter 31. marts 2006, men han fik intet. Han ringede flere gange til Danske Bank og fik til sidst fat i en dame, der oversendte et lille stykke papir med oplysning om nogle kurser. Han syntes ikke, det var fair, at han ikke fik flere papirer, og det klagede han over. Han blev mere frustreret, da han fik oplysning om, at den ene kurs var faldet. Han ringede til Danske Bank og fik fat i en mand ved navn F. Sagsøger sagde, at han hellere ville ud af investeringen, men F sagde, at det ville være dumt at træde ud på det tidspunkt, for det ville koste ham en masse penge, og at han jo alligevel ikke kunne gøre noget, samt at resultatet af investeringen først ville blive afgjort den sidste dag i perioden. Han ville aldrig have spurgt om, hvornår aftalen sluttede, hvis han havde læst faktaarket. Han blev først klar over, at det var en højrisikoinvestering, da han kontaktede en advokat. Han ville ikke være gået ind i det, hvis han vidste, at der var risiko for, at han ville tabe 5 %. Han var i 2007 ude at rejse i Centralamerika, men senere kom det op i medierne, at bankerne havde lavet noget, som ikke var helt fint i kanten. Børsen omtalte også en sag, der angik investering i Kommuninvest, hvor Danske Bank havde indgået forlig med en kunde. Han læste i aviserne, at det var "Lottoinvesteringer". Efter at have læst og hørt om dette fra medierne, begyndte han at læse om investeringerne.

Adspurgt af sagsøgtes advokat, om E i den første samtale fortalte ham om indholdet af obligationen, svarede sagsøger, at det gjorde han både ja og nej, men sagsøger styrede samtalen ind på, at tabet var maksimeret til 5 %. Han fik oplyst, at investeringen var valutabaseret, og der var en bund på 5 %, samt at det var en fornuftig investering, for de havde ikke haft nogen, der havde tabt penge. For sagsøger var det sammenlignet med aktier et sikkert papir. Adspurgt, hvorfor han ikke foretog investeringen gennem sin egen bank, forklarede han, at den, der kom først med et tilbud om et produkt, også skulle have lov til at køre det igennem. Han var glad for Sydbank, men renten var ikke for høj. Hans utilfredshed gik på, at banken vidste, at der var stor sandsynlighed for, at han ville miste de 5 %.

Foreholdt, at der var mulighed for en gevinst, forklarede han, at det var der altid. Han satte de 5 % i spil under forudsætning af, at det var en sikker investering. Han havde ikke talt med S , inden han fik mailen kl. 13.08. Han læste mailen så godt, han nu kunne nå det. Han åbnede ikke den vedhæftede fil med faktaarket. Adspurgt om han ikke ved en investering på 3 mio. kr. var interesseret i det, forklarede han, at der var kun tale om 5%, og han holdt sig til det, han havde aftalt. Nærmere foreholdt, at det i mailen er anført, at S fremsendte materiale, forklarede han, at materialet lige så vel kunne bestå i teksten i mailen, eller noget der blev sendt med posten. S burde have skrevet, at sagsøger skulle læse faktaarket igennem. Det var S , der ringede til sagsøger, efter mailen var afsendt. Deres samtale gik på, at han havde talt med E , og at pengene skulle overføres. Det fandt sagsøger ganske naturligt. S nævnte ikke noget om faktaarket, selv om sagsøger spurgte ind til bunden på 5%. Sagsøger havde aftalt med E , at han skulle købe for 2.9 mio. kr.

Foreholdt, at E er erhvervschef og ikke kan handle med valuta, forklarede han, at det var han ikke bekendt med. Han indgik aftalen med E . Efter 2007 begyndte han at gennemgå de oplysninger, han havde, og fik læst faktaarket. Han rettede henvendelse til banken i april 2006, fordi han ikke fik nogen information om, hvad han havde købt. Han modtog handelsnotaen af 22. marts 2006. Han opfattede oplysningerne således, at handlen skulle køre den 31. marts 2006, og derfor mente han, at han skulle have noget materiale efter den 31. I april 2006 bad han om at få noget papir på, at nu kørte det. Han havde opfattet handelsnotaen af 22. marts 2006 som dokumentation for, at han havde accepteret investeringen, men han troede, at han efter den 31. marts 2006 ville få nogle papirer og noget materiale.

Foreholdt, at banken i brevet af 11. april 2006 svarede på et spørgsmål om, hvad startværdien på de pågældende valutakurser var, forklarede han, at han ville have nogle oplysninger om, at det kørte. Han havde ikke løbende derefter checket kurserne. Han var ikke professionel.

Foreholdt at han var professionel nok til at spørge om startværdien på

kurserne, forklarede han, at han dog måtte have nogle papirer. Han fik simpelthen at vide, at han var nødt til at vente til den sidste dag den 17. marts 2007, og derefter gjorde han ikke mere ved det. På det tidspunkt følte han, at der var noget galt, men han var ikke da bevidst om, at det var en højrisikoinvestering. Hvis han efter handlen var blevet bevidst om, at det var en højrisikoinvestering, ville han måske alligevel ikke have gjort noget, for banken havde jo hans 3 mio. kr.

Foreholdt, at han ikke gjorde noget gældende, da obligationerne blev indfriet, forklarede han, at han heller ikke da vidste, at det havde været en højrisikoinvestering. Han tænkte, at det bare var ærgerligt. Han følte sig forurettet, men ikke nok til at ville køre en retssag. Men da han så i medierne, at der var lignende sager, besluttede han at gøre noget

E har forklaret, at han i marts 2006 var erhvervsrådgiver i Danske Bank. Han fik en henvendelse fra sin kunde R , som havde omtalt den pågældende investeringstype for C , og R sagde, at C var interesseret og videregav hans telefonnummer. Vidnet skulle tale med C om hovedprincippene i investeringen, og over for E gav C udtryk for, at han var interesseret i, at der var en begrænset tabsmulighed. C eget pengeinstitut kunne ikke tilbyde nogen investeringer, som kunne matche dette produkt. Han oplyste, at han havde nogle penge, som han ville investere. Proceduren var, at den nye kunde over for vidnet bekræftede interessen og var interesseret i at få yderligere oplysninger, og derefter gav vidnet C telefonnummer og mailadresse til S , som derefter kontaktede C . Vidnet havde ikke selv mulighed for at foretage en sådan handel. Der var tale om et rigtig godt produkt med en begrænset risiko på 5 %, og det var mange interesseret i dengang.

Foreholdt at man normalt ville mene, at der ville være en risiko ved de pågældende valutaer, forklarede vidnet, at på grund af kombinationen af en stor gevinstmulighed og tabsbegrænsningen, var investeringen interessant for mange. Gevinstmuligheden ville blive realiseret, hvis kurven af valutaer artede sig, som prognoserne på det tidspunkt viste. Han huskede ikke, om gevinstmuligheden var op til 30 %.

Adspurgt af sagsøgers advokat forklarede vidnet, at han ikke spurgte til C erfaring med investeringer. Der var tale om placering af likvide midler. C oplyste ikke, at der var tale om en investering på 3 mio. kr. Vidnet betragtede ikke produktet som en højrisikoinvestering. Foreholdt, at produktet i faktaarket omtales som en investeringsmulighed med høj risiko, forklarede vidnet, at han ikke drøftede disse ting med C . Foreholdt C forklaring om, at vidnet skulle være den overordnede, og at C havde sagt, at "det gør vi", fastholdt vidnet, at han ikke kunne

foretage handlen. Han drøftede kun hovedprincipperne med Cl . Vidnet er ikke investeringsrådgiver og har ikke drøftet med C , hvad investering med en mindre del af hans samlede investeringer kunne være.

S har forklaret, at han i 2006 var investeringsrådgiver i Danske Bank, og vidnet forestod rådgivning af kunder om investering i aktier og obligationer og effektuerede efter kundens accept handlen. Erhvervskundechef E oplyste til vidnet, at han havde en kunde, der muligvis var interesseret i at foretage en investering, og derefter sendte vidnet en mail til kunden. Han mente ikke, at han havde talt med C før, han sendte mail af 21. marts kl. 13.08. Derefter talte de sammen om selve obligationen, hvor vidnet orienterede kunden omkring selve obligationen. Vidnet kunne ikke huske, om C forinden havde læst det faktaark, vidnet havde mailet til ham. Vidnet forklarede kunden om muligheder og risici. Risikoen var, at man var garanteret kurs 95, så der var et maksimum for, hvor meget man kunne tabe. De talte også om gevinstmulighederne, for det var jo guleroden i investeringen. Obligationen var bundet op på 3 forskelllige valutaer, og hvis de var steget, så havde investeringen givet et afkast. De havde en positiv forventning til de 3 valutaer. Men der er altid en risiko for, at det ikke går, som de forventer. Kunden havde på det tidspunkt et indestående i Sydbank, og snakken gik lidt på, at kunden gerne ville have en høj forrentning af pengene, og han syntes, at dette produkt var interessant. Kunden oplyste, at det var et produkt, de ikke havde i Sydbank. C besluttede selv, hvor mange penge han ville overføre til købet, og vidnet lagde efterfølgende en ordre ind. Det gjorde han efter kl. 16, vist nok kl 16.10 eller 16.14. Forinden skulle han oprette kunden i bankens system, og først derefter kunne han handle

Forvist sit brev af 11. april 2006 forklarede vidnet, at han ikke kunne huske noget om dette. Vidnet mente ikke, at han talte med kunden efterfølgende, men det kunne være en kollega, der havde bedt ham om at sende oplysningerne til kunden. Når man har startkurserne, kan man selv følge med i, om valutaerne udvikler sig positivt eller ej.

Af sagsøgers advokat foreholdt indholdet af mail af 21. marts 2006 og spurgt, hvorfor vidnet nævnte de tre ting, forklarede han, at det er ret væsentligt, at man nævner risikoen. Det er forkert forstået, hvis man opfatter mailen som om, der forkuseredes på det positive. Når man begrænser tabet til 5 %, er det efter vidnets opfattelse ikke en højrisikoinvestering. Man kendte på forhånd risikoen på de 5 %, og det er for vidnet ikke en høj risiko. Han kunne ikke udtale sig om risikoen for at tabe de 5 %. Vidnet støttede sig til bankens analyse, der havde et positivt syn på udviklingen i de tre valutaer. Vidnet huskede ikke, om han nævnte over for C at det kun burde være en mindre del af hans investering, der skulle placeres i disse obligationer. Vidnet huskede ikke, hvornår han talte

med C , men han talte med ham umiddelbart inden, han sendte mail med oplysning om kontonummer. Han huskede ikke, om han talte med C om hans erfaring med investering. Han talte med ham om risikovillighed. Han talte ikke med ham om hans øvrige økonomi. Hvis der havde været tale om et produkt, hvor kunden havde stor risiko for at tabe en stor del af sin formue, så ville det være relevant at spørge meget ind, men her, hvor man i værste fald kunne miste 5% af investeringen, var det ikke helt så relevant. Han ville bestemt mene, at de talte om muligheden for gevinst. Der er nok ikke mange, der binder hele deres formue i én type værdipapirer. Det er sædvanligt, at de har en kontakt, hvor det er den eneste handel. De anbefaler ikke kunder, at de ikke skal investere i andet. Vidnet havde helt sikkert, uden at kunne huske det ordret, informeret om, hvad C kunne risikere, men her var det helt centralt, at man var garanteret kurs 95. Man kunne ikke sige, hvad sandsynligheden var for, at en valuta steg. Det handlede om, at man havde en positiv holding til landenes økonomier. Oplysning om startværdi på kurserne bliver typisk givet, når obligationen blive børsnoteret. Der bliver så sendt notaer til kunderne. Han havde ikke kendtskab til, at denne obligation skulle have været omtalt som "lottoobligation", men der er fordele og ulemper ved de obligationer. De havde erfaring med både nogen, der fik gevinst, og nogen der "lå flat". De havde nogen, der kun var bundet op på den tyrkiske lire, og de klarede sig rigtig godt.

A har forklaret, at hun er projektleder i Danske Bank i IT-afdelingen, der har med fondshandel at gøre.

Forevist bilag 2, forklarede hun, at hun i edbsystemet havde set, at der den 21. marts 2006 blev oprettet en handel i systemet kl. 16.14 med valør den 24. marts 2006. Hun kunne se, at denne handel senere på dagen blev annulleret, og at der den 22. marts 2006, kl. 11.50 blev oprettet en handel med samme beløb og kurs og samme person, men med en anden valørdato. Det er det samme handelsgrundlag, men der er nok sket den fejl, at man første gang har oprettet med forkert valørdag, og derfor var man nødt til at annullere den første handel. Derefter er man gået ind i systemet og har genfremført oplysningerne og foretaget indtastninger igen, hvorefter man har godkendt det, og det er så dokumentation for denne transaktion, der blev sendt til kunden. Det tidspunkt, der er angivet som kl. 11.50, er det tidspunkt, hvor man den 22. marts 2006 genfremførte oplysningerne fra den første handel. Det var ikke på daværende tidspunkt muligt at rette handelstidspunktet i edb-systemet.

Adspurgt af sagsøgers advokat forklarede hun, at det følger af lovgivningen, at der skal angives et klokkeslet. Normalt gennemføres den første indtastede handel, og det er således ikke normalt, at man tilbagefører handlen og genfremfører den. Adspurgt om man ikke kunne have rettet tidspunktet i hånden, forklarede hun, at man ikke fysisk er i besiddelse af notaen. Først om aftenen gennemfører banken en edb-kørsel, som udskriver dagens

handler og får notaerne kuverteret og sendt ud til kunderne.

Parternes synspunkter

Sagsøgerens advokat har i et påstandsdokument af 2. september 2010 gjort gældende,

at sagsøgeren ikke havde foretaget investeringsforretninger, forud for den i sagen omhandlede investering,

at sagsøgte ubestridt ikke har forespurgt sagsøger om hans erfaringer med handel med værdipapirer, idet sagsøgte angiveligt har forudsat at sådanne erfaringer var til stede,

at sagsøgte ikke har anmodet om oplysninger om sagsøgers økonomiske situation forud for handelen,

at sagsøgte ikke har ydet rådgivning om, endsige drøftet med sagsøger, om investering skulle ske med beskattede "private penge" eller med "firmapenge",

at sagsøgte ikke har anmodet om oplysninger om sagsøgers risikovillighed forud for handelen,

at sagsøgeren intet fik oplyst omkring risikoen for tab ved investeringen, men tværtimod blev oplyst, at det var en super investering,

at sagsøgte alene blev informeret om det kendte beløbsmæssige maksimum for tabet ved investeringen,

at det må have stået sagsøgte klart, at der var tale om en yderst risikofyldt investeringsforretning, hvilket sagsøgte, som den professionelle part, utvetydigt burde have gjort sagsøgeren bekendt med,

at sagsøgte ikke har løftet bevisbyrden for, at handelen skulle være indgået på et andet tidspunkt, end det som fremgår af sagens bilag 2,

at sagsøger først modtog faktaarket efter ordren var afgivet,

at faktaarket blev fremsendt som en vedhæftet pdf-fil til en e-mail, som udtrykkeligt opsummerede indholdet af parternes telefoniske drøftelser,

at sagsøgte ikke kan omgå et lovbestemt krav om rådgivning, ved som en vedhæftet pdf-fil at fremsende det omhandlede faktaark pr. e-mail,

at sagsøger i hvert fald under disse omstændigheder ikke har haft en reaktionsforpligtelse i forhold til indholdet af faktaarket som er anderledes end den telefoniske rådgivning sagsøger fik inden handlens indgåelse,

at sagsøgte gav sagsøgeren mangelfuld rådgivning,

at det forudsætningsvist af Finansrådets responsum FR-3/2010 fremgår, at sagsøgte har handlet i strid med sædvanlig pengeinstitutpraksis i forbindelse med den omhandlede handel,

at sagsøgte derfor skal holde sagsøgeren skadesløs for det tab, som investeringen har givet ham, og således stille sagsøgeren, som om pengene havde været anbragt på samme vilkår som før investeringen, nemlig til 3,9 % pa. samt dække investeringens tab på 5 %.

Sagsøgtes advokat har i et påstandsdokument af 3. september 2010 gjort gældende,

"..., at Danske Bank ikke har handlet ansvarspådragende og derfor ikke er pligtig til at erstatte C tab ved obligationskøbet.

Til støtte herfor gøres det bl.a. gældende, at Danske Bank har ydet fyldestgørende rådgivning til C , som modtog både telefonisk rådgivning og skriftlig rådgivning i form af faktaarket, før han erhvervede obligationerne.

***

C gør gældende, at obligationshandlen blev indgået den 21. marts 2006, kl. 11.50, at han først efterfølgende modtog bankens faktaark, at Danske Bank derfor ikke havde ydet fyldestgørende rådgivning vedrørende investeringens skattemæssige aspekter og den ved investeringen forbundne risiko, og at C ikke ville have fundet investeringen attraktiv, hvis han var blevet oplyst om, at der var en forholdsvis stor risiko for at lide tab.

Hertil bemærkes, at C modtog faktaarket den 21. marts 2006, kl. 13.08, og at det fremgår af arket, at obligationen må betragtes som *"en investeringsmulighed med høj risiko"*. De skattemæssige forhold vedrørende investeringer i obligationen er også beskrevet i faktaarket.

C rettede ikke henvendelse til Danske Bank efter modtagelsen af faktaarket, og han meddelte således ikke, at han - som følge af oplysningerne om investeringens risikoprofil og/eller de skattemæssige forhold - ønskede at træde tilbage fra købet.

Først den 18. oktober 2007, hvor investeringen havde vist sig tabsgivende, meddelte C , at han ikke havde modtaget tilstrækkelig rådgivning forud for aftalens indgåelse, og at han ikke ville have indgået aftalen, hvis han var blevet informeret om, at der var tale om en højrisiko investering.

På den baggrund gøres det - såfremt det måtte blive lagt til grund, at C ikke modtog faktaarket forud for erhvervelsen af obligationerne - gældende, at C på grund af retsfortabende passivitet er afskåret fra at påberåbe sig, at han skulle have modtaget utilstrækkelig rådgivning forud for aftalens indgåelse, at han ikke ville have indgået aftalen, hvis han havde modtaget rådgivning om investeringens risikoprofil, og at Danske Bank er erstatningsansvarlig for de med investeringen forbundne tab."

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at C i samtalen med F udtalte, at så "gør vi det". Efter indholdet af mailen af 21. august 2006, kl. 13:08 fra S er der en formodning for, at handlen ikke var indgået inden da. Dette støttes af S og A forklaringer og til dels også af C forklaring om, at han senere på dagen med digital signatur skulle underskrive nogle dokumenter.

Retten finder, at selv om C muligvis selv besluttede sig for at gennemføre investeringen under samtalen med E , kan det efter mailens indhold og forklaringerne i øvrigt lægges til grund, at aftalen ikke var indgået, inden C modtog faktaarket med nærmere oplysning om investeringen.

Retten finder, at det ikke kan bebrejdes Danske Bank, at C ifølge sin forklaring ikke læste faktaarket, inden handlen blev gennemført.

Retten lægger til grund, at der var tale om en investering med frie midler, og at tabet højst kunne blive 5 % af det investerede beløb. Efter en samlet vurdering af forklaringerne om indholdet af telefonsamtalerne den 21. marts 2006 sammenholdt med investeringens karakter finder retten det ikke godtgjort, at Danske Bank er erstatningsansvarlig som følge af mangelfuld rådgivning. Danske Bank frifindes derfor.

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt, idet retten kan oplyse, at der er tilkendt passende beløb til dækning af udgift til advokatbistand 48.000 kr. Retten har ved fastsættelsen af passende udgift til advokatbistand taget udgangspunkt i middelværdien i de gældende takster, som retten ikke har fundet grundlag for at fravige.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Danske Bank, frifindes.

Sagsøger, C , skal i sagsomkostninger til sagsøgte inden 14 dage betale 48.000 kr.

Anette Burkø

Udskriftens rigtighed bekræftes.
København-Byret, den 15. oktober 2010.

Mette Frøkjær, souschef